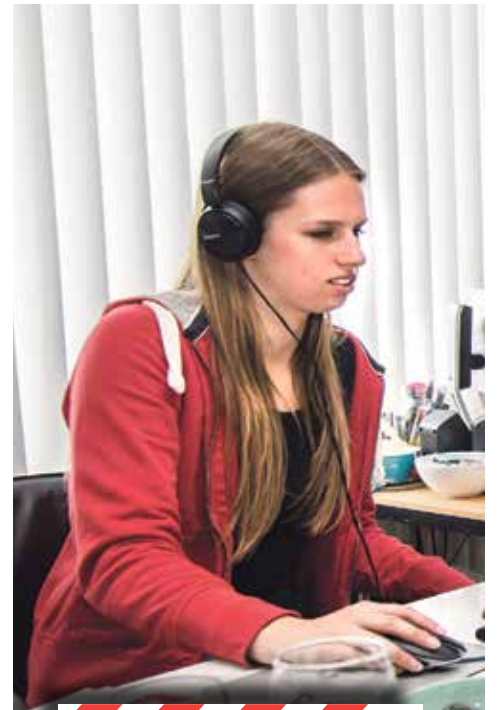

Naaste buurtbewoners van studentenvereniging Circumflex probeerden via een kort geding een Inkom-evenement - de Beach Lounge op de binnenplaats van de sociëteit - tegen te houden. Dat is niet gelukt. De Beach Lounge ging vorige week door, maar het rommelt wel in het Statenkwartier. Zie pagina 11 Foto: Loraine Bodewes

(Wo)man at work: staff member Room Escape Maastricht See page 6

Observant every week in Nederlands ánd English

217 extra kamers bijna klaar, 90 volgen later

Kamernood in Maastricht lijkt mee te vallen

De kamernood in Maastricht lijkt minder dan vorig jaar om deze tijd, zegt Maurice Evers, afdelingshoofd studentenhuisvesting, "maar we zijn er nog niet". De 217 extra kamers op het Annadalcomplex aan de Brouwersweg, die 1 september worden opgeleverd, zijn zo goed als allemaal verhuurd. Er zitten nog negentig extra kamers in de pijplijn.

Hoe anders was de situatie in 2017. Toen waren er nog studenten in november en december op zoek naar geschikte woonruimte. Reden voor de Universiteit Maastricht om stevige druk uit te oefenen op de gemeente om het aanbod aan studentenhuisvesting voor 2018 uit te breiden. Afgelopen mei werd bekend dat er 217 extra kamers - de UM is in Nederland de universiteit met het grootste aanbod (ruim 900 bedden) aan woonruimte in eigen beheer - in de voormalige verpleegstersflat en een naastgelegen gebouw bij zouden komen. Die zijn nu bijna opgeknaapt, de verhuur is in handen

van het UM Guesthouse. In september komen er nog hoogstwaarschijnlijk negentig kamers bij. Deze gaat de eigenaar van het Annadalcomplex, All-in Real Estate uit Amsterdam, zelf verhuren.

"Er is bij de start van het academisch jaar altijd een tekort aan woonruimte", vertelt Evers, "maar dat lost zich in september/oktober, als ouderejaars die afstuderen vertrekken, vanzelf weer op". Of dat dit jaar ook weer zal gebeuren, "weten we pas in oktober als de markt tot rust is gekomen".

"Particuliere verhuurders zeggen dat ze het zeker zo druk hebben als vorig jaar, maar bij Maastricht Housing, de officiële bemiddelaar voor de UM, merken we dat de druk minder hoog is, maar wel nog groot." Bij Stay Okay, het hostel aan de Maasboulevard, is het net zo druk als vorig jaar, laat een medewerker desgevraagd weten. Het Student Hotel is vanaf begin augustus volgeboekt (totaal 242 kamers), vorig jaar was dat al begin juli.

Lees verder op pagina 3

Artificial intelligence popular among first-year students

Large influx for bachelor's of Data Sciences

With 150 first-year students, the interest in the bachelor's of Data Science and Knowledge Engineering is so great that an additional building was needed at Tapijn barracks. Introducing enrolment restrictions, as some universities have done, is not yet the case in Maastricht.

The growth already announced itself before the summer with the number of pre-enrolments. Immediate action was taken during the holidays to make the Tapijn B building (opposite the police station) suitable for lectures and tutorial groups.

It is the second year in a row that the study programme of Data Science and Knowledge Engineering has grown considerably, going from 70 to 115 newcomers last year and from 115 to 150 this year. The popularity is related to the favourable labour market perspectives. Not only do graduates find jobs quickly, but they can also choose from many sectors.

The Maastricht master's of Artificial Intelligence, which starts in February, also appears to be in demand. The number of enrolments is higher than before. The interest in artificial intelligence in the rest of the country is also remarkably

high. At the six Dutch universities that offer this programme, the number of first-year students has grown from 272 in 2012 to 656 in 2017.

Most universities cannot handle the influx and have even introduced enrolment restrictions or are considering such measures. This isn't the case in Maastricht yet, says Ellen Narinx, co-ordinator at the department. "By making clever use of buildings and personnel, we will just about manage."

Knowledge Engineering is assiduously looking for new lecturers and professors. Narinx: "We appointed three new lecturers in the past few months, but we are still looking for professors. Many data scientists are swept up by businesses that offer excellent benefits."

To guarantee the small-scale character of Maastricht's education system, for the first time the department will split the lectures into two groups. "This is to create the feeling that it is a kind of community," says Narinx. As was the case in previous years, newcomers are from all corners of the world. Data Science and Knowledge Engineering has a total of forty nationalities.

Maurice Timmermans

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek. Ideeën? Mail wendy.degens@maastrichtuniversity.nl

Rechtenstudent veroordeeld

Een voormalig student van de Maastrichtse rechtenfaculteit is onlangs veroordeeld voor het verduisteren van ruim 7600 euro. Dat geld, blijkt uit het vonnis van de rechtbank, heeft hij als penningmeester van kinderboerderij De Heeg voor privédoeleinden gebruikt, zoals reparaties aan zijn auto, een nieuwe

bril, studieboeken en medische kosten voor zijn katten. Zelf ziet de jongeman het anders. Hij vertelde dat de pinpas van de boerderij was gestolen en dat er zwarte geldstromen waren, maar daar geloofde de rechter niets van. Hij kreeg een taakstraf van 200 uur en een voorwaardelijke gevangenisstraf van één maand. Ook moet hij het geld terugbetalen. De rechtbank rekent hem 't delict zwaar aan, te meer omdat hij niet op de zitting is verschenen "om verantwoordelijkheid te nemen voor zijn schaamteloze daad", aldus het vonnis. Al in 2014 werd de toen derdejaars student in verschillende media beticht van fraude. Tegen *Observant* zei de 24-jarige jongeman destijds dat hij "niet weet wat men mij verwijt" (zijn medebestuurders hadden aangifte gedaan). Door alle media-aandacht zei hij te vrezen voor zijn gewenste carrière in de financiële dienstverlening. Tja, die loopbaan kan hij nu helemaal op zijn buik schrijven. Of hij daadwerkelijk zijn papieren heeft gehaald aan de Universiteit Maastricht is onduidelijk. De examencommissie van de rechtenfaculteit kan geen gegevens verstrekken in verband met de privacywetgeving.

Rotte vis

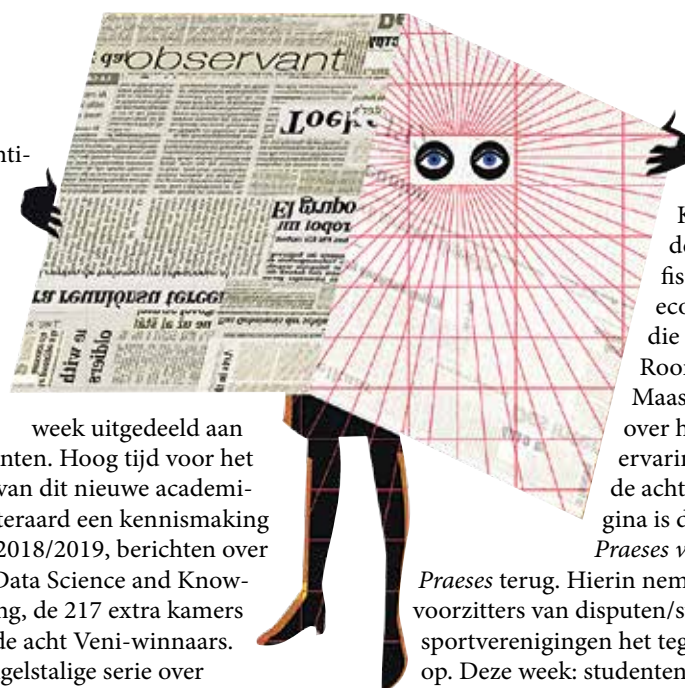
Studenten van de School of Business and Economics zijn regelmatig in opspraak omdat ze de omgangsvormen aan hun laars lappen. Sommigen sturen dreigmails of gebruiken evaluaties om docenten onder druk te zetten. Vóór de zomer bleek ook dat ze georganiseerd klagen over specifieke toetsvragen om de antwoordsleutel te

beïnvloeden. *Observant* berichtte daarover in juni en riep daarmee ook de hoon van enkele studenten over zich af. In de zogeheten Yodel-app – een anoniem forum – werd de betreffende journalist uitgemaakt voor rotte vis. Wie denkt deze sukkel wel dat hij is? Dat werk. Maar dat valt in het niet bij alle beledigingen die docenten over zich heen krijgen in de studentevaluaties na een blok. Vooral in Wageningen en Amsterdam (VU) zijn ze het helemaal zat en krijgen studenten voortaan les in 'constructief evalueren'. In plaats van: 'docent = eikel.'

“Is cheerleaden wel een sport? Of beledig ik nu iemand?”

De airconditioning op mijn werkkamer - de enige die de redactie rijk is - is al meer dan een jaar kapot. Het is een oudje dat niet meer wordt vervangen. De redactie van *Observant* zit namelijk in een huurpand dat over een jaar of wat wordt afgestoten. Het was dus lekker warm deze zomer, zeker toen onze summerschoolcursus (Effectief en Journalistiek Schrijven) begin augustus begon en de thermometer 38 graden aangaf.

De in de haast aangeschafte ventilatoren staan inmiddels een paar tandjes lager, de Inkom is achter de rug en het speciale *Observant*-eerstejaarsnummer is deze week uitgedeeld aan de nieuwe studenten. Hoog tijd voor het eerste nummer van dit nieuwe academische jaar met uiteraard een kennismaking met de lichter 2018/2019, berichten over de opmars van Data Science and Knowledge Engineering, de 217 extra kamers op Annadal en de acht Veni-winnaars. Nieuw is een Engelstalige serie over bijzondere studentenbijbaantjes. Vandaag

vertelt Michell van Kleef, een derdejaars fiscale economie die werkt bij Room Escape Maastricht, over haar ervaringen. Op de achterpagina is de serie *Praeses versus Praeses* terug. Hierin nemen twee voorzitters van dispuuten/studie-of sportverenigingen het tegen elkaar op. Deze week: studententennisvereniging Stennis versus herendispuut

mannen. Idem dito in Utrecht, Leiden, Nijmegen en veel andere gemeenten met een universiteit of hogeschool. Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft vorige week data gepubliceerd van verschillende studentensteden en berekend dat er 76 Maastrichtse mannen (tussen de 20 en 25 jaar) zijn voor elke honderd Maastrichtse vrouwen van deze leeftijd. Sorry dames, jullie zullen wat meer uitjes moeten plannen in Delft en Eindhoven, daar waar de technische universiteiten liggen. In Delft zijn er maar liefst 170 (!) mannen per honderd vrouwen. Overigens heb je als vrouw de beste kansen op Terschelling waar het Maritiem Instituut ligt, maar dat zal de reis niet waard zijn. Aan de Nederlandse universiteiten staan sowieso meer vrouwen dan mannen ingeschreven. In het studiejaar 2017/2018 studeerden 94 mannen per 100 vrouwen (alle leeftijden) voltijds aan een universiteit, tien jaar eerder was die verhouding 98 mannen op de 100 vrouwen, aldus het CBS. Ook aan de Maastrichtse universiteit is de verhouding tussen de geslachten al langere tijd scheef. Ooit gehoord van het Maastricht syndroom? De term wordt gedefinieerd als "a lasting, location-dependent sexual low" in de Urban Dictionary, een online woordenboek dat wordt gevuld door 'jan en alleman' (crowdsourced). Gefrustreerd zijn ze, de Maastrichtse vrouwen die maar niet aan de man geraken. Maar niet alleen vanwege het gebrek aan leuke vrijgezelle heren, lezen we. Ook stress en werkdruk zouden belangrijke redenen zijn.

Maastricht syndroom

Het zal voor menig ouderejaars geen verrassing zijn: er lopen in deze stad meer jonge vrouwen rond dan jonge

Ambiorix. "Ik weet niet of cheerleaden wel een sport is, of beledig ik nu mensen?" Op pagina 4 komen wetenschappers over hun droom aan het woord: wat zou jij gaan onderzoeken als geld geen rol speelt? Prof. Pim Martens bijt het spits af: hij zou honden in de scan stoppen. En dan zijn we er nog niet. Prof. Piet Eichholtz, die alles van huizenmarkten weet, blijkt ook een begenadigd kok en restaurantbezoeker. Eén keer in de drie weken doet hij verslag van zijn tocht langs Maastrichtse marktkramen, restaurants en eethuisjes. Altijd vergezeld door een collega of student. Hij start 13 september. Mis hem niet.

Een opportunistische kijk op diversiteit

Diversiteit, wie heeft met hem/haar/het niet eens een kopje koffie (of thee) gedronken? Altijd leuk, al moet je natuurlijk wel op je woorden letten ... of misschien juist niet. Met enige ironie moet ik steeds vaker concluderen dat diversiteitsdiscussies vaak wel erg uniform, eensluidend en monotoon zijn, zeker ook bij onze eigen UM. Dat is vooral zo sinds ik een paar jaar geleden departementsvoorzitter werd, een functie die ik zelf vooral als 'being a team player' zou betitelen (niet geheel toevallig in het Engels, de dagelijkse spreektaal in mijn departement). Daar zat je dan als niet meer zo jonge, Nederlandse man in een 'bestuurlijk overleg' dat niet alleen voornamelijk uit niet meer zo jonge mannen bestond, maar waarin de spreektaal Nederlands was, ondanks het feit dat dit toch echt niet de moerstaal van een deel van de deelnemers aan dat overleg was. Bij (let wel) de School of Business and Economics. Toch betreft mijn grootste verbazing niet zozeer de beperkte definitie van diversiteit die aan de UM veelal wordt gehanteerd (gender, anyone?). Nee, het grootste gemis in de discussies die ik de afgelopen jaren heb bijgewoond is het gebrek aan opportunisme waar wij als relatief jonge, niet eens zo heel grote, zuidelijke universiteit blijk van geven. We praten veel (en dat is goed!) over de morele aspecten van ons gebrek aan diversiteit: zo is slechts 20 procent van de schrijvers van de columns die dit jaar op deze plek verschijnen vrouw, en hebben alle columnisten de Nederlandse nationaliteit, terwijl goed Nederlands toch ook door vele niet-Nederlanders gesproken wordt. Maar waarom praten we niet veel meer over de kansen die we kunnen pakken dankzij het alom aanwezige gebrek aan diversiteitsbesef 'in de markt'? Immers, door dat gebrek krijgen getalenteerde 'diverse' jonge wetenschappers niet een gelijke kans óf wordt hun een kans geboden tegen een lagere beloning. Als jonge, innovatieve universiteit zouden wij juist voor die wetenschappers een aantrekkelijke werkplek moeten zijn. En dan maakt het mij niet zoveel uit hoe ze anders zijn, zolang ze maar anders zijn, en ons op diverse wijze van een kwaliteitsimpuls voorzien.

Jaap Bos, hoogleraar Banking and Finance

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Drukte tijdens de Inkom vorige week Foto: Observant

Lichte groei aantal eerstejaars

Het lijkt erop dat de Universiteit Maastricht dit jaar 3 procent meer eerstejaars studenten - bachelors en masters - zal verwelkomen dan in 2017; toen was er een groei van 4,7 procent en kwam het totaal aantal in de herfst uit op 7114. Het gaat hier om voorlopige cijfers, studenten schrijven zich immers vaak bij meer universiteiten in. Op 1 oktober komen de exacte aantallen naar buiten.

Duidelijk is al wel waar de groei zit: bij Data Science and Knowledge Engineering (landelijk is er een sterke opmars van opleidingen kunstmatige intelligentie, Data Science en Business Analytics), de faculteit psychologie en neurowetenschap, en de School of Business and Economics, waar de numerus fixus voor Economics is verdwenen.

RJ

“Overal worden studenten opgelicht, dus hier ook”

Vervolg van pagina 1

De PvdA-fractie in de gemeente vindt, zo liet ze tijdens de Inkom weten, dat de woningcorporaties hun verantwoordelijkheid moeten nemen en meer betaalbare studentenwoningen moeten aanbieden.

De kamernood is traditioneel een stuk hoger in steden als Amsterdam, Utrecht, Leiden en Rotterdam. Ook in Wageningen is er een groot tekort, daar is een tijdelijk tentenkamp ingericht. In Groningen is de nood ook hoog, vooral onder buitenlandse studenten. Daar riep de universiteit dit weekend medewerkers op om (tijdelijk) een student in huis te nemen. Vastgoedadviseur Savills schat het totale tekort aan studentenkamers in Nederland, zo berichtte *NRC Handelsblad* onlangs, op 38 duizend. Amsterdam loopt voorop met 10.500 kamers te weinig.

Het online huurplatform Kamernet berekende dat de huur voor een studentenkamer in Nederland gemiddeld 4,68 procent is gestegen: van 385 euro in 2017 naar 403 in 2018.

Alleen in Maastricht en Leeuwarden is de prijs gedaald. In de Limburgse hoofdstad betalen studenten gemiddeld 2,67 procent minder: van 360 euro naar 351. De oorzaak? Evers: “Mogelijk speelt de Housing Helpdesk hier een rol in. Dat is toch een soort waakhond op de kamerverhuurmarkt. Jaarlijks kloppen daar zo'n tweehonderd huurders aan met klachten over onder andere de hoogte van hun huur.” De verhalen dat oplichters nepadvertenties voor studentenwoningen plaatsen en zo proberen vooral onwetende buitenlandse studenten geld uit de zak te kloppen (ze vragen bijvoorbeeld borg en één maand huur voor een woning die er niet is), kent Evers ook. “Overal worden studenten opgelicht, dus hier ook. Maar de omvang is onbekend en lijkt niet wijdverbreid. Bij Maastricht Housing zijn de afgelopen vijf jaar maar twee gevallen gemeld.”

Riki Janssen

Acht Veni's

In juli hebben acht Maastrichtse wetenschappers een Veni-beurs ontvangen van onderzoeksfinancier NWO. Vijf van hen zijn verbonden aan de Faculteit Health, Medicine & Life sciences: Matthijs Cluitmans, Thomas van Sloten, Tim Hendriks, Emiel van der Vorst, Tim Snijders. De overigen zitten bij rechten (Vigilencia Abazi), cultuur- en maatschappijwetenschappen (Miriam Meissner) en psychologie en neurowetenschap (Laurentius Huber).

De laureaten krijgen elk 250 duizend euro om onderzoek op poten te zetten. In totaal zijn 154 wetenschappers in de prijzen gevallen, terwijl er 1115 een aanvraag op de bus hebben gedaan. Dat betekent dat 86 procent achter het net vist.

Het zou weleens de laatste keer kunnen zijn dat NWO zoveel wetenschappers moet teleurstellen. Zoals reeds aangekondigd kan voortaan niet iedereen een subsidie aanvragen, maar alleen de onderzoekers die van hun universiteit een 'inbeddingsgarantie' ontvangen: de belofte dat ze daar daadwerkelijk aan de slag kunnen met hun beurs. NWO hoopt dat universiteiten deze garantie alleen verstrekken aan de happy few, de echte kanshebbers.

MT/HOP

Digitale Observant

Ben je geïnteresseerd in de geschiedenis van de UM en/of van *Observant*? Bezoek dan www.umlib.nl/observant waar meer dan 19 duizend pagina's *Observant* - vanaf het prille begin (toen nog *Maffius* geheten) in 1975 tot 2009 - te vinden zijn. Alle artikelen van na die tijd staan op de website van de universiteitskrant.

Laatste nieuws op observantonline.nl

Foto: Observant

Sorrow, mourning, feelings animals are familiar with

Suppose you're a scientist and you get a bag of money, unlimited time and personnel. What research would you do? Pim Martens, professor of Sustainability, would like to put dogs in an MRI scanner.

Just like doctor Doolittle, Pim Martens would like to be able to talk to animals. Well, talk... That may be asking for too much, but at least be able to communicate with them. Or just to start off: be better able to understand them, he says. That is why he would like to put dogs in the MRI scanner so he could learn more about their brain activity.

This sounds futuristic but in Atlanta (US) neuroscientists have already done it, says Martens. Such a study is not an easy thing, because how do you get a dog to lie stock-still? It is a matter of training, with treats as a reward. Once they are inside the scanner the researcher gives various hand signals, which the animal has learned to interpret. One of them is Food! It then appears that the same area of the brain is activated as in humans.

Martens: "This also happens when you show a scary video. The same regions light up and show that a dog's brain processes fear in the

"Imagine that you yourself are part of this bio-industry, that friends are taken away every day to be slaughtered"

same way. I suspect that emotional processes in animals are much more similar to those in humans than we think, and that they also

experience sadness, joy and shame. Biologist Frans de Waal even argues that we should turn that reasoning around: just assume that this is the case, and focus on any anomalies."

Martens would like to develop an app that recognises emotions in animals. So you point your telephone at your cat or dog, and ping: 'your dachshund is sad.' Or ping: 'your cat is lonely.' He once tried to obtain an NWO grant, but it wasn't awarded. "The software for facial recognition has improved tremendously. Dogs have less expression in their faces compared to people, but they do have a tail that can wag or droop."

If we can understand animals better, says Martens, professor of Sustainability, then we can live more harmoniously together. Because how can we justify the bio-industry and tests on laboratory animals, he says, if we can prove time and again that pigs and rats sympathise when one of their own is in pain. That they

miss other animals and that they mourn.

"Imagine that you yourself are part of this industry, that friends are taken away every day to be slaughtered. This may give you, even though animals are less sensitive to pain than humans, an idea of how unbelievably great their suffering must be."

The next step after harmoniously living together, would be to ask: What can humans and animals mean to each other emotionally? Martens has recently received a subsidy from the Limburg university fund SWOL to do research into the so-called *animal assisted therapies* in the Maastricht UMC+. For some time now, sick children are being visited once a month by animals from the children's farm in De Heeg. "We will carry out interviews with staff and parents in order to map out the effects on the well-being and any improvement of patients."

More and more hospitals have animal visits or therapies. At the university hospital in Brussels, this takes place in Villa Samson, where children and older people can cuddle and play with animals. Animals also play a role in the treatment of depression, autism, eating disorders, cancer, abuse or reading and concentration problems. The latter is also done in the US, where children with reading problems read to animals from shelters. "It works both ways: the children lose their inhibition to read out loud and the animals receive emotional attention."

Martens is an advocate of an (international) study programme of anthrozoology at the UM, in which everything is centred around the relationship between humans and animals. Including the dilemmas. "Things like the ecological footprint of pets, a dog's diet is just as detrimental to the environment as driving a car. Or the havoc caused by cats. They catch a tremendous number of mice, blackbirds and butterflies. One shouldn't underestimate the impact this has on biodiversity."

He himself has two cats. "Wonderful, just how headstrong those animals can be. I give them food and I am allowed to pet them every now and then. It feels like I work for them."

Maurice Timmermans

In this series scientists talk about the research they would really like to carry out

 [Nederlandse versie op www.observantonline.nl](http://www.observantonline.nl)

Wishful Thinking

Pim Martens Photo: Joey Roberts

The happy news

In case you live under a rock and missed all the world-changing things that happened this summer, here's a brief recap.

In politics, New Zealand Prime Minister Jacinda Ardern had a baby while in office, then turned down her annual pay rise, saying the NZ\$ 470,000 she receives is quite enough, thank you, even with nappies to buy. Across the Tasman Sea, Malcolm Turnbull became the fourth successive Australian prime minister to be deposed by his own party while in office. Meanwhile, on the other side of the Pacific, it became increasingly clear that some thug named Donald personally broke the law in order to get elected as US president.

Meghan Markle, the new Duchess of Sussex, and her husband, a chap named Harry, adopted a Labrador. Serena Williams's catsuit was banned from future French Opens. Cristiano Ronaldo transferred to Juventus for a fee that would cover over 300,000 nights in one of the dodgier rooms at the London Hilton. And on Instagram, ludicrously sized sunhats became the new moderately sized sunhats. Closer to home, in a case that has gripped the Netherlands since 1998, the murderer of an 11-year-old boy was finally arrested in Spain following the largest DNA testing programme in Dutch history. I was in Schiermonnikoog when that happened; they do get the news up there, whatever my neighbour in Amsterdam might think ('Jeetje. Of all places', he replied when I mentioned our trip to the Wadden Islands). In fact, it's all happening on Schiermonnikoog these days. They have a sign saying Coffee 2 Go – can it get any hipper? – and a new shop called Schier Fashion, which, ten years back, would almost certainly have been Schier Mode. Globalisation, Schier style. And we even spotted, amongst the ageing German couples, for the first time in living memory, an Asian tourist. Diversity, Schier style.

Even closer to home, and the thing that undoubtedly changed the world the most: our 15-month-old started sleeping through the night. Happiness, parent style.

Alison Edwards

This column reflects the personal views of the author

217 additional rooms almost ready, 90 to follow later Maastricht student accommodation shortages appear less than anticipated

The shortage of rooms in Maastricht appears to be less than it was around the same time last year, says Maurice Evers, department head of Student Housing, "but we are not out of the woods yet". The 217 additional rooms at the Annadal complex on the Brouwersweg, which will be handed over on 1 September, have almost all been rented out. Another ninety extra rooms are in the pipeline.

How different the situation was in 2017. Then there were students who were still looking for suitable accommodation in November and December. Reason enough for Maastricht University to put substantial pressure on the city council to expand the availability of student housing for 2018. It was announced last May that there would be 217 additional rooms - the UM is the university with the largest number of rooms on offer (more than 900 beds) under their own management in the Netherlands - created in the former nurses' flat and the adjoining building. The renovation of these flats has almost been completed, renting is in the hands of the UM Guesthouse. There will most likely be another ninety rooms added to that number in September. The owners of the Annadal complex, All-in

Real Estate from Amsterdam, will rent these out themselves.

"There is always a shortage of accommodation at the beginning of the academic year," says Evers, "but that usually dissolves in September/October when senior students leave after graduating". Whether this will also happen this year, "we will only know in October when the market settles". "Private landlords say that they are at least as busy as last year, but at Maastricht Housing, the official mediator for the UM, we notice that the pressure is not as great but still high." At Stayokay, the hostel on the Maasboulevard, it is just as busy as last year, an employee stated when asked. The Student Hotel has been fully booked since August (a total of 242 rooms), last year this was already the case at the beginning of July.

Traditionally student accommodation shortages are a lot worse in cities such as Amsterdam, Utrecht, Leiden and Rotterdam. There are also great shortages in Wageningen, where a temporary campsite has been set up. Real estate firm Savills estimates that the total shortage of student accommodation in the Netherlands, as recently published by the *NRC Handelsblad* newspaper, is 38 thousand rooms. Amsterdam takes the lead with a shortage of 10,500 rooms.

The online letting platform 'Kamernet' calculated that the rent for a student room in the Netherlands has risen by an average of 4.68 per cent, from 385 euro in 2017 to 403 in 2018. It's only in Maastricht and Leeuwarden that prices have dropped. In the Limburg capital students pay an average of 2.67 per cent less, rents having dropped from 360 euro to 351. The reason? Evers: "It is possible that the Housing Helpdesk plays a role here. It is a kind of watchdog on the rooms letting market. They are approached annually by about two hundred tenants who complain about rents being too high."

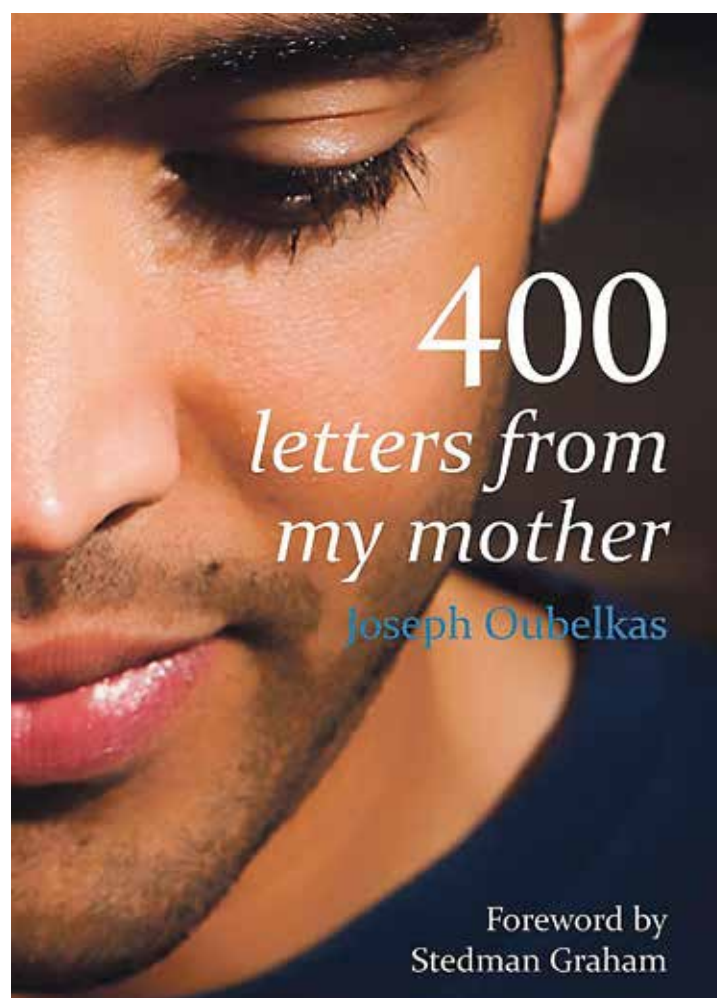
Evers is also familiar with the stories about swindlers placing fake advertisement for student accommodation in an attempt to extort money, especially from uninformed foreign students (they may ask for a deposit of one month's rent for accommodation that doesn't exist). "Students are swindled everywhere, here too. The extent is unknown but it doesn't appear to be widespread. At Maastricht Housing there have only been two reported cases in the past five years."

Riki Janssen

From wrongly convicted prisoner to motivational speaker

There is a rare moment of intense silence during the Inkom in the lecture hall of Business and Economics when author and motivational speaker Joseph Oubelkas shows pictures of a Moroccan jail. It's not unlike the one he spent 1,637 days in after being unjustly convicted for smuggling drugs. Men are sleeping on the floor of a dirty cell – and even on the toilet – packed upon one another. "And in the pictures you don't see the cockroaches, you don't smell the indescribable stench," Oubelkas adds.

Child of a Dutch mother and Moroccan father, Oubelkas grew up in a bilingual (French and Dutch) household in Raamsdonkveer – a small village in the south of the Netherlands. "My life was going great, until 23 December 2004." That morning, Oubelkas, who worked in Morocco on behalf of a client for his IT company, arrives at an office for a business meeting, only to find policemen with shotguns. "I asked what was going on. A policeman took me to two white vans filled with brown packages. 'You know what that is?' he said, '8,000 kilos of drugs.'" Oubelkas is asked to show his passport and to come down to the station to answer some questions. "I thought I was helping them with their investigation, like on *CSI*, so of course I said yes." To his surprise, he had to stay the night. "It's all procedure, they said. Yet, they kept me in day after day. Suddenly they started talking about my case. What case, I thought." When, after weeks of uncertainty, he's brought to court, Oubelkas is convicted to ten years imprisonment for drugs smuggling. The fact that the evidence is easily refutable means nothing to

the judge. Even an independent report from a Dutch lawyer doesn't help. "I said to myself: 'I know I'm innocent and the people who love me know. I realized the system was designed to destroy you as a person and I refused to let that happen to me. Attitude is everything.'" Supported by his mother – whose uplifting letters full of life lessons will help him through his bad days – Oubelkas starts to set goals for himself. "I decided I wanted to leave that place with all my own teeth. So three times a day I stood in that filthy bathroom and I brushed and flossed my teeth cautiously. My second goal was to interact with my inmates. This meant learning Arabic, slowly, without books." Oubelkas continues to build a world within the prison; he teaches English to other inmates, befriends the guards, works in the prison shop and even keeps a small garden in the courtyard.

After 4.5 years, he's transferred to the Netherlands to finish the rest of his sentence. Here, he's released.

"I was almost 30 and I had no job, no home, and no relationship. Nobody was waiting for me, but I realized that nobody is ever waiting for anyone. You have to go out there and present yourself." Oubelkas wrote a book about his experiences – *400 letters from my mother* – and now goes around the world telling people about what it has brought him. He took her life lessons to heart and never became resentful. "Whenever I couldn't sleep in prison I would sit by the window, re-read my mother's letters and fantasize about my life once I got out. Never could I have imagined it would be as great as it is today."

Cleo Freriks

(Wo)man at
work: staff
member
Room
Escape
Maastricht

On the left Michelle van Kleef Photo: Loraine Bodewes

Michelle van Kleef (21, third-year student of Fiscal Economics), staff member Room Escape Maastricht, works varying shifts and hours and earns on average 600 euros per month

A hint in exchange for the Macarena

"I hope to see you again within an hour!" Bam. It's Tuesday afternoon and Michelle van Kleef closes the door to 'the Pub', one of the themed rooms in Room Escape Maastricht. The five participants now have no more than an hour to free themselves. How? By solving riddles, finding objects and cracking codes. Escape rooms are shooting up like mushrooms, so much so that there are even 'addicts' who go to one after the other, trying to set records. Meanwhile, Van Kleef has withdrawn to her office, behind a computer screen, where she monitors 'her' room via a camera. Her colleague, medical student Lenah Kampmeijer, will spend the next hour watching over a group in the Poker Room. "A mafia boss has had to flee during a poker night. But his loot is still there and their task is to find it", she explains. This is all the participants know, for now at least. "They have to think logically and search everywhere. Then they'll get closer and closer." Or not. Because, the students say, only around

60 percent of groups make it to the end. Van Kleef, who has worked at Room Escape Maastricht on the Lage Frontweg since last November, got the job through her sister. "She already worked here." It's a popular employer, with new colleagues not hard to find. What makes the work so much fun? "You're always meeting enthusiastic people", says Van Kleef, who previously worked in the hospitality industry and, in the distant past, also did a paper round. "And we can be flexible." Workers indicate their availability before the start of the month, and last-minute shifts are distributed via the group app. Van Kleef's most memorable moment at work? "A proposal. When the key to the room finally fell from the hatch – the sign that all the riddles have been solved – there was a ring around it. Fortunately she said yes." Both Van Kleef and Kampmeijer have already 'rotated around' the different rooms countless times: they know the right codes and when it's time to give a hint – the students can give clues that appear on the

computer screen in the room. "It's going well in my room", Van Kleef calls out after a while to her two colleagues. Opposite her is law student Christian Delescen. He is wearing headphones and looking alternately from his computer screen to the laminated A4 with instructions on running the game. "What's the black light for?" he asks Van Kleef. He is one of the latest hires – which means he is still getting to know the rooms, familiarising himself with the checklist, learning what phase the game is in and getting a sense of timing, so as not to reveal key details too early. Eighteen minutes to go. Van Kleef taps out a clue, but doesn't send it yet. First she lets them sweat a little while longer, but then, a few minutes later, she hits send. This makes the participants happy, because it means they can move on. "My hints aren't being followed", Kampmeijer calls from another corner. I'm writing: 'Look in the cupboard. And they're not looking.'" Most participants don't want clues, Van Kleef knows, "but if they're moving too slowly with-

out getting anywhere I send one anyway." On occasion, she even gives difficult codes away. "Not just like that though. In exchange I want to see them dance the Macarena", she laughs. The clock shows 53:47. "Yes, they're out!" Van Kleef calls. The clean-up awaits them; readying the rooms for the next group. "That's not much work", Van Kleef says. But her new colleague, Delescen, has a different view. "It'll happen that you forget something, so the next group is missing an important clue", he grins.

Wendy Degens

This is a series about student jobs;
Do you also have a special or funny student job?
Please let us know:
wendy.degens@maastrichtuniversity.nl

 Nederlandse versie op
www.observantonline.nl

More than 120 performances over two days

PAS Festival
on 7 and 8
September
science, music,
theatre, dance,
art

The smallest pub in the world with just one bar stool in the department of Knowledge Engineering's garden (entrance Minderbroedersberg), life-size bell jars on the courtyard of the Zwingelput where you can experience silence, *a cappella* singing in the Röell gallery garden, a clown who speaks seriously about the circus as a profession and Maastricht scientists who talk about gravitational waves, sports nutrition, human rights, bitcoins and the aggressive brain. This is but a small selection from the programme of the Pleasure, Art & Science Festival, PAS for short. It will be held for the fifth time this year and is organised by Studium Generale upon request of the Executive Board.

No, says Rob van Duijn, who recently took over from Jacques Reiners as head of Studium Generale, the public won't immediately notice anything about the management change. "Jacques did a lot of work on the programming. And besides, we do this as a team, as we have done for years. We are not planning on changing anything that works well. We will continue to do exceptional things in exceptional places." So this year there will also be a selection of musicians, scientists, street theatre artists and dancers coming to Maastricht. Over two days there will be a total of 120 performances in the Jekerkwartier (the triangle between Zwingelput, Kapoenstraat, Bouillonstraat, and Minderbroedersberg). More lectures and performances are listed twice than was previously the case. "To some extent, this has reduced the chances of missing something." You don't need to register, except for the opening lecture by clown Leo Bassi, the

tour in search of industrial heritage in the Jekerkwartier with Wiel Heyenrath, and the (mini-) writing workshop *Ik schrijf dus ik blijf*, (I write so I will remain) by *Observant*. The articles will be published on the PAS website the same evening. In the future Van Duijn would also like to include the Tapijn premises in the PAS Festival. And with the arrival of two new employees there will be different accents in the PAS programming, as will be the case in the whole Studium Generale programme. "The team's rejuvenation will provide a new dynamism." Before anything else, he wants to intensify collaboration with the faculties. "We may pay them a visit and, for example, organise activities in Randwijck for a week. For practical reasons, we are now largely concentrated in the city centre." He also hopes to breathe new life into the cultural programme, which was cancelled because of cuts in 2012. "In those

days we had an evening for students every week: open podium, cabaret, monologue competitions, singer-songwriter competitions, interviews with writers. We will look into the possibility of putting it on the map again through the Student Council and in co-operation with international student organisation Kaleido." The core of the present programme will remain. "We will show the public what goes on within the academic walls of the university and initiate debates and discussions. That will not change," says the new man who has worked for Studium Generale for years. "I already carried out a lot of management tasks, I was responsible for personnel and finance, and now I am responsible for everything. I now stand on the forecastle, which I find very exciting. I am really looking forward to it."

Riki Janssen

PAS, Pleasure Art & Science Festival on 7 and 8 September from 19:00hrs in the triangle between Kapoenstraat, Bouillonstraat, Minderbroedersberg and Zwingelput. It opens on Thursday 6 September with a lecture by the clown and street theatre artist Leo Bassi and a concert by Projekt Rakija. Entrance is free. Registration is required for the opening lecture, the tour and the *Observant* writing workshop. For more information, see pasmaastricht.nl

Me
some

fresh of 2

“The atmosphere here felt close, but not too close”

They have known each other since primary school, did not attend the same secondary school, but will both start at the University College Maastricht. Coincidence? Yes, it is, say **Sophie Groenewegen** and **Bente Gortworst** from Zoetermeer. In their final year they both decided separately from each other that a study at a University College might be the right thing for them. Having toured the country, it seemed that they were of the same mind. “Maastricht stood out, the atmosphere here felt close, but not too close. The students don’t live apart from the city and the rest of the university,” says Gortworst. Groenewegen laughs approvingly: “Now we have to discover if that really is the case.”

The fact that they are in the same mentor group is not a coincidence. Groenewegen, grinning: “I transferred over to Bente’s group.” She was not the only one. By now the group has doubled in size and consists of twenty first-year students. “It is really fun here, which has mainly to do with the mentors, they are from Koko and they are doing their best to make sure everyone has a good time. We have even been to their house for brunch.” The two have already made lots of friends (“or let’s just say acquaintances”). It started on Sunday 19 August during the picnic organised by UCM and continues during the Inkom. Like her friend, Gortworst (“there are only about sixty people in the Netherlands with my last name, which originally comes from Urk”) has a room close to the city centre. “Some time ago I was walking through the city and saw a notice in a shop window: ‘rooms to rent’. Now I have a lovely room with a kitchenette in a student house.”

What or who will she miss most? “My cat Noortje. My parents are minding her now.”

“There’s a student triathlon association? I’ll put that in my phone”

The Belgian **Tom Vermeulen** (18) lives just two minutes from Hasselt University – “But it is situated in Diepenbeek, where I live. They stole the name, a sensitive matter in the village” - but he decided to come to Maastricht for his study of medicine. “It is tough to get a place for medicine in Belgium, so I decided to follow the selection procedure in Maastricht as well. I didn’t know what to expect, but each time I got into the next round. Even before the exams started in Belgium, I knew I had been accepted in Maastricht. After that I spoke with someone who already studied here, but also with doctors who work in Belgium. It appeared that Maastricht had a good reputation. The deciding factor for me was when a doctor told me that he would choose Maastricht if he had to make the choice now. I still did the entry exams in Belgium but I had already made my choice.”

Even now, during the Inkom, he comes by car every day, which he bought especially for that purpose. “It is only half an hour’s drive. Of course it is a pity that I have to leave a party on time to go home, but I am working on the basis that in the coming year I will make enough friends who may let me stay the night.”

For the moment he is looking forward to the Sports Event, tomorrow at the De Griend. “I do triathlon. Is there a student triathlon association? I’ll just put that in my phone.”

Two or three kisses on the cheek?

Doga Kordel (19) from Istanbul is going to study International Business. He chose Maastricht because he wanted to study in Europe and he didn’t want to make it too expensive. But the most important reason is that he wants to learn a new language, after learning French and English in high school. He also got accepted in Tilburg, but he didn’t really like the city: “The centre was a bit disappointing, it’s so small.”

So far he hasn’t really been hung-over yet. “Turkish people can withstand alcohol very well. I had twelve shots on Tuesday at the MECC party, but I felt okay yesterday morning. Only this morning was a little rough. I think I had about thirty beers yesterday.”

Dutch culture is going to be the biggest challenge. “Little things like greeting people are different here. In Turkey we kiss two times on the cheek when we greet each other, both with men and women. It’s three kisses here; only for women.”

“My parents are still worried about me coming here. They call me every day, even though they’re very mad at me right now. I lost my credit card the beginning of the week.”

Why did they come to
like the Inkom and w
Observant wa
and asked t

Meet of the women 2018

Maastricht, how did they
as it easy to find a room?
wandered around the Inkom
the first-years all about it.

Chinese first, now Econometrics

Stefan Straleger (21), from Heerlen, knows the city like the back of his hand. He spent the last two years studying Chinese at Zuyd Hogeschool in Maastricht. "I really liked it, I was even offered a job at the Dutch embassy in Beijing. But I turned it down. I want to continue studying and chose Econometrics." He already knows that when he finishes studying he will move to China. Preferably to work in the banking sector there. Chances of this happening are great because he speaks the language. Besides there is plenty of work, he says. He thinks living in China will be great. "The people are so open." Excuse me? That is not what the Chinese are known for. "Not abroad," says Straleger, "but they are in China. People are different with each other there."

A tattoo as a memory of Costa Rica

As she stands in front of the wall, ready to be photographed, Italian **Lisa Scanu** (18) tells about the tattoo under her left collarbone. The word *zussen* – Dutch for sisters – reminds her of her time in Costa Rica. It sounds crazy: a Dutch word for an Italian girl as a memory of her stay in a country where Spanish is the predominant language.

As a high school kid she stayed with a host family in Costa Rica for a year. As she felt her 'host sister' was a real one, she decided to honour this relationship with a tattoo. "I thought of the Italian version of *zussen*, but I was in doubt, thought my friends and family in Italy would perhaps find it a bit crazy." She doesn't have a real sister, only a younger brother. Scanu tells about her mother's Dutch roots: she was born and raised in the Netherlands. Twenty years ago her mother moved to the north of Italy. "*Ik praat beetje Nederlands*", Scanu laughs. And what did her mother think of her tattoo? "She told me I was crazy, ha ha, but feels it's my choice and my body. I'm the one who has to walk around with it."

Scanu has often visited her mother's birthplace Breda. But she had only been to Maastricht once before, "as a tourist". It was her mother who addressed several study programmes in the Netherlands. "You can learn about my culture," she said." Scanu chose European Studies.

Listening to the concert of the Tuna, a group of students dressed up in traditional costumes singing Spanish songs, it becomes clear that her Inkom group split up on day one. "Today [Wednesday afternoon] our mentor has to work, so we just visit some activities on our own," as she points to a fellow group member next to her. Isn't there a way to come together? "We do have a WhatsApp group but the messages are written in Dutch. I hope it will be better organized next year."

Left in the park

Sure, journalism still has her interest, but German **Marijke Eissing** (19) chose European Studies instead. The reason? Her gap year in which she worked as a volunteer with homeless people in Dublin. When she came across the European Commission's European Voluntary Service project, she decided to leave her family for twelve months to dedicate her life to young homeless people who most of the time simply can't afford a house because of the high rents in Ireland, and "not because they are addicted to drugs or alcohol".

This experience stirred her social engagement even more. "There are so many gaps, struggles and differences in healthcare systems and social welfare in Europe." So she went for European Studies – "and in the future I could maybe write about it" – in Maastricht. "I love being abroad." In Germany we also have European Studies programmes, about cultural heritage and languages. In Maastricht they have a more political, historical, economic and social approach. That's what I like. Besides, the programme has a good reputation. It was ranked first place in its category in the Dutch University Guide." About the Inkom, it's her second day. Does she like it so far? "Not really," she says. Our Tragos mentors brought us to the park and left. Yesterday already, after we met. There would be a dinner with the mentors, according to the booklet, but they said 'Go to the Burger King'. We didn't even have a clue where the Burger King was located. We have a WhatsApp group, so we'll see what that brings today." Eissing admits she isn't a party animal and thought the Inkom was also a week of information sessions and sports activities, but when it comes to the first: it's better to subscribe for the faculty introduction next week, she concludes. "I have so many questions, about contact hours for example, but I don't know where to go." No party animal, so almost certainly no MECC parties or cantus? "Cantus?" A traditional coming together of students during which songs will be sang and lots of beer will be drunk (and thrown with), the journalist of *Observant* explains. She laughs: "Not for me, glad you told me."

1,5 miljoen

Politicoloog Hylke Dijkstra heeft een *starting grant* ontvangen van de European Research Council, de Europese NWO. De subsidie bedraagt 1,5 miljoen en is bedoeld om een onderzoeksgroep op poten te zetten.

De komende vijf jaar zal de groep zich buigen over de vraag waarom veel internationale organisaties op zeker moment het loodje leggen. Eenderde van de organisaties die in de twintigste eeuw het licht zagen, bestaan niet meer, aldus Dijkstra. Dat lot treft niet alleen kleine instellingen, ook de Navo, Unesco en de Wereldhandelsorganisatie liggen op dit moment onder vuur.

Sinds de invoering van de ERC subsidie in 2007 heeft de UM 18 beurzen ontvangen. Het betreft tien *starting grants*, drie *consolidator grants* (2,5 miljoen) en vier *advanced grants* (max 3,5 miljoen).

MT

Kunstmatige intelligentie populair onder eerstejaars Forse instroom voor bachelor datawetenschap

De belangstelling voor de bachelor Data Science and Knowledge Engineering is met 150 eerstejaars zo groot dat er een extra gebouw nodig is op de Tapijnkazerne. Een numerus fixus, zoals sommige universiteiten die hebben ingesteld, is in Maastricht nog niet aan de orde.

De groei schemerde vóór de zomer al door in de hoeveelheid vooraanmeldingen. Toen is meteen actie ondernomen om het pand Tapijn B (tegenover het politiebureau) in de vakantie geschikt te maken voor colleges en onderwijs-groepen.

Het is al het tweede jaar op rij dat de opleiding Data Science and Knowledge Engineering stevig groeit: vorig jaar van 70 naar 115 nieuwkomers, en nu van 115 naar 150. De populariteit hangt samen met het gunstige toe-

komstperspectief. Niet alleen vinden afgestudeerden snel een baan, ook kunnen ze kiezen uit vele sectoren.

De Maastrichtse master kunstmatige intelligentie, die begint in februari, lijkt eveneens gewild. Het aantal aanmeldingen is hoger dan voorheen. Ook in de rest van het land is de interesse voor kunstmatige intelligentie opvallend groot. Aan de zes Nederlandse universiteiten die de opleiding aanbieden, groeide het totale aantal eerstejaars van 272 in 2012 tot 656 in 2017.

De meeste universiteiten kunnen de instroom zelfs niet aan en hebben een numerus fixus ingesteld of overwogen dat. In Maastricht is dat nog niet aan de orde, zegt Ellen Narinx, coördinator bij het departement. "Door slim gebruik te maken van gebouwen en personeel redden we het net."

Wel zijn de kennistechnologen naarstig op zoek naar nieuwe docenten en hoogleraren. Narinx: "In de afgelopen maanden hebben we drie docenten aangenomen, maar we zijn nog steeds op zoek naar hoogleraren. Veel datawetenschappers worden met uitstekende secundaire arbeidsvoorwaarden ingelijfd door het bedrijfsleven."

Om het kleinschalige karakter van het Maastrichtse onderwijs te waarborgen, gaat het departement de colleges voor het eerst splitsen in twee groepen. "Om iets van een communitygevoel te creëren", zegt Narinx. De nieuwkomers zijn zoals ook in voorgaande jaren afkomstig uit alle hoeken van de wereld. In totaal telt Data Science and Knowledge Engineering een kleine veertig nationaliteiten.

Maurice Timmermans

In Memoriam Chris van der Grinten

Met grote verslagenheid hebben wij kennisgenomen van het onverwacht overlijden op 22 juli van onze gewaardeerde collega Chris van der Grinten. Chris was een bevlogen universitair docent verbonden aan de vakgroep Pulmonologie van de Faculty of Health, Medicine and Life Sciences. Daarnaast was hij als klinisch fysicus verbonden aan het longfunctie-laboratorium bij de afdeling Longziekten van het Maastricht UMC+.

Chris is 59 jaar geworden. We verliezen in hem een zeer gewaardeerde collega en we denken allen met grote waardering terug aan zijn inzet, bevlogenheid en betrokkenheid met betrekking tot gezondheidszorg, onderzoek en onderwijs.

Onze gedachten en medeleven gaan uit naar zijn gezin en iedereen die hem dierbaar was.

Namens alle collega's van de vakgroep Pulmonologie en het management van de RVE Beschouwend - Centrum voor Chronische Ziekten.

In Memoriam Huub Vrancken

Op 2 augustus jongstleden was Huub Vrancken's laatste actieve werkdag. Na nog enkele weken genieten van een welverdiende vakantie, zou hij op 16 oktober 2018 met pensioen gaan. Al een jaar voor zijn pensioendatum keek Huub hier al naar uit, maar helaas heeft hij dit niet mogen halen.

Huub had nog grootse plannen. Hij wilde na zijn pensioen de plaatselijke politiek in, gezond gaan leven met beweging en alles bezichtigen waar hij nog geen tijd voor had gehad.

Huub heeft zijn lange werkzame periode bij de universiteit met veel passie volbracht. De laatste jaren was hij gedetacheerd bij Albron. Ook hier werkte hij vol passie en kon hij geen lege vendingmachine zien, zelfs niet op feestdagen of in weekenden. Ook was hij erg behulpzaam richting collega's en leidinggevenden.

Huub verzorgde de koffiemachines van diverse locaties als daar bij de collega's geen tijd voor was. Hij bracht de inkoopbestellingen rond voor zijn collega's en was een luisterend oor voor iedereen. Hij was een kleurrijk persoon en maakte graag een praatje. Ondanks dat Huub zijn onofficiële laatste werkdag had gehad, was hij nog bijna dagelijks binnen een van de UMPanden te zien om zijn collega's te helpen met diverse werkzaamheden.

De crematieplechtigheid wordt gehouden op donderdag 30 augustus om 13.30 uur, in de aula van crematorium Nedermaas, Vouershof 1 te Geleen.

In UNS40, ruimte 1.564a (nabij de Mensa, achter de koffieautomaat) is een ruimte ingericht om Huub te herdenken. Hier is tevens de gelegenheid om een laatste woord tot Huub te richten in een boekje, dat daarna aan de familie wordt overhandigd.

Collega's Facility Services en Albron gaan Huub missen.

In Memoriam Pascale Smeets

Pascale overleed op 2 augustus. Ze was nog maar kort terug van haar zomervakantie. Een welverdiende vakantie die volgde op een intensief jaar waarin haar talenten en haar positieve gedrevenheid om dingen tot een succes te maken voluit tot hun recht kwamen.

Een jaar waarin Pascale zich haar - nog vrij nieuwe - taak als coördinator van het team Gebouwenbeheer van de Universiteitsbibliotheek in een snel tempo eigen heeft gemaakt. Met veel aandacht voor zowel details als voor de grote lijn. Vooral ook met veel aandacht en oog voor de collega's met wie ze werkte. Binnen haar team en ook daarbuiten.

Een jaar waarin ze Stichting Kubatana Art Foundation in het leven riep. Met de passie die haar zo eigen was. Een jaar waarin ze nog zoveel meer had willen doen. Pascale was behept met veel talenten en moest daarom keuzes maken in haar bezigheden. Een dag heeft immers maar 24 uur, zoals ze zelf meer dan eens verzuchtte.

Pascale was creatief, had een helder beeld van hoe iets moest worden. Ze zag het einddoel voor zich en werkte daar vastberaden en vol overtuiging naar toe. Of het ging om de verbouwing van de UB backoffices of studieplekken op Tapijn, dan wel bewegwijzering: wat Pascale aanraakte veranderde in goud. Ze wist als geen ander functionaliteit met esthetiek te combineren. Of het nu ging om een project opzetten, nieuwe lijnen uitzetten in haar team, schilderen, beeldhouwen, een muziekkuitvoering - Pascale gaf er altijd net dat extra tintje aan. De twist die het nodig had om te schitteren. Ze kon ervan genieten als het een succes werd, maar was vervolgens meteen weer bezig met iets nieuws. Consciëntieus, vol energie en vol overgave. De UB is met Pascale een gouden randje kwijtgeraakt. We zullen haar missen.

De collega's van de Universiteitsbibliotheek

In Memoriam Teun Rutten

Met verslagenheid en vol ongeloof vernamen wij van het onverwachte overlijden van onze innemende, 23-jarige collega Teun Rutten.

Teun is werkzaam geweest op ons laboratorium sinds november 2016. Hij is gestart als stagiair vanuit zijn opleiding bij Fontys TNW Eindhoven (Applied Science, Life Science). Na zijn stage is hij als onderzoeks-analist aangesteld binnen het laboratorium.

Enkele weken geleden waren er als donderslag bij heldere hemel zorgen over zijn gezondheid. Aanvankelijk was er vanwege de relatief goede prognose weer hoop en vertrouwen dat alles uiteindelijk goed zou komen. Zondag 8 juli bereikte ons echter het droevige nieuws dat hij tijdens zijn behandeling is overleden.

De verslagenheid op onze afdeling is enorm; we kunnen het nog steeds niet bevatten. Teun was een heel lieve, sociale en goedlachse jongen die erg geliefd was in de groep en bij studenten. Teun had zich in korte tijd ontwikkeld tot een belangrijke steunpilaar op de afdeling. Hij deed zijn werk als laborant heel kundig en met passie. Hij was een hele fijne, waardevolle collega. We gaan hem enorm missen.

Zijn familie en vrienden wensen wij heel veel sterkte toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Namens de vakgroep Kindergeneeskunde, Prof.dr. Luc Zimmermann (vakgroepsvoorzitter) en dr. Tim Wolfs (hoofd laboratorium)

Omwonenden willen nieuwe afspraken rond overlast

Statenkwartier verdeeld over Circumflex

Foto: Loraine Bodewes

Een week vóór de Inkom hoort studentenvereniging Circumflex via de rechtbank dat een belangrijk Inkom-evenement inzet is van een kort geding. Omwonenden blijken naar de rechter te zijn gestapt om de zogeheten Beach Lounge te verbieden. Circumflex voelt zich “overdonderd”. Wat was er aan de hand?

Elk jaar tuigen de studenten op de binnenplaats achter de sociëteit een klein zwembad met strand op. “Het is een plek waar leden en nieuwkomers elkaar onder het genot van muziek kunnen ontmoeten”, zegt Circumflex-voorzitter Joris van Wel. “De Beach Lounge is een belangrijk evenement voor de werving van nieuwe leden.”

Hiervoor verleent de gemeente steeds opnieuw een vergunning. In de voorwaarden zou dit jaar rekening worden gehouden met de wensen van omwonenden, zegt Michiel Romme, bewoner van de Capucijnenstraat 69. Waarom? Omdat de Inkom van 2017 de verhouding met de burens, na veel overlast, op scherp had gezet. Na een schermutseling met een eerstejaars is Romme opgepakt wegens geweldpleging. Om de verhoudingen te herstellen, heeft de gemeente vier bijeenkomsten belegd onder leiding van voormalig UM-voorzitter Karl Dittrich. Uitgenodigd waren Circumflex, de gemeente en omwonenden (verenigd in buurtinitiatief Kort Overleg).

De kou leek uit de lucht, totdat de naaste burens ontdekten dat de gemeente in de vergunning geen rekening had gehouden met hun wensen (zoals: sluiting van de Lounge om 19.00 uur). Dat was voor de bewoners reden om naar de rechter te stappen en te eisen dat het evenement zou worden verboden.

Boxen

Dat is niet gebeurd. Wel heeft de rechtbank

de gemeente op de vingers getikt omdat de geluidsmaatregelen in de vergunning onnauwkeurig waren omschreven. In plaats van incidenteel vond de rechter dat het geluid permanent moest worden gemeten en dat het niet boven de 80 decibel mocht uitstijgen, vergelijkbaar met zwaar verkeer op vijftien meter afstand. Ook heeft de rechter de studenten een inspanningsverplichting opgelegd om ervoor te zorgen dat de buurt geen overlast ondervindt.

Circumflex, dat zich compleet “overdonderd” voelde door de rechtszaak, was blij dat de Lounge in ieder geval kon doorgaan, zegt Van Wel. “Uiteindelijk was het niet minder gezellig dan andere jaren. Wat scheelde in geluid, was dat we de boxen hebben weggedraaid van de straat.”

Het was de “rustigste Inkom sinds jaren”, zegt Romme, die pal tegenover de sociëteit woont. “De overlast wisselt per jaar en hangt deels af van de toeschietelijkheid van de bestuursleden. En dat willen we voorkomen. Half september hebben we een gesprek met de wethouder. Het liefst zou ik een nieuw convenant willen afspreken met alle betrokken partijen. Dit om zaken duidelijker op papier te zetten.”

Jennerij

Onduidelijk is nu bijvoorbeeld de aanlooproute, zegt Romme. “Vroeger mochten studenten alleen van de kant van de Grote Gracht naar de sociëteit komen. Vorig jaar is dat

losgelaten, nu komen ze van beide kanten.” Ook over sancties zouden heldere afspraken gemaakt kunnen worden. “Die worden nauwelijks uitgedeeld omdat de politie of handhaving vaak te laat arriveert en geen overlast meer signaleert. Eigenlijk kunnen studenten daarom doen en laten wat ze willen, er hangt geen zwaard van Damocles boven hun hoofd. Een oplossing heb ik niet meteen. Permanente metingen of andere politiestaat-achtige maatregelen zou ik onder geen enkele voorwaarde willen.” Daar komt bij, zegt Romme, dat niet alle overlast op het conto van Circumflex komt. “Ik hoor ’s nachts regelmatig studenten van andere verenigingen uit volle borst teksten zingen, waarin het woord ‘buurtbeleid’ voorkomt. Jennerij, denk ik.”

Polarisatie

Over een eventueel nieuw convenant houdt Van Wel zich op de vlakte. Ook buurtplatform Argus wil niet reageren, mede omdat de convenantpartners (waaronder de UM, gemeente, politie, buurtplatform) volgende week bijeenkomen voor overleg. Ondertussen is het geen geheim dat de buurt zwaar verdeeld is over Circumflex. De omwonenden plus sympathisanten willen de vinger strakker aan de pols, terwijl het platform daar geen enkele reden toe ziet.

Ook de persoonlijke verhoudingen zijn verziekt. In de Argus-nieuwsbrief van afgelopen

Stationsbuurt is boos

Bewoners van het zogeheten BAAS-blok in Wijk (Bourgognestraat, Alexander Battaalaan, Akerstraat en Spoorweglaan) zijn niet alleen de overlast van studenten, horeca en fietsen meer dan zat, maar beklagen zich in een brief aan de gemeente, eind juli, ook over de vervuiling en vernieling. Er liggen glasscherven en fietswrakken, afval wordt illegaal gedumpt, zwerfwinkelwagentjes staan her en der gestald, deuren, gevels en bomen zijn beschadigd en mensen urineren waar het niet mag. De initiatiefnemers verzamelden meer dan vijftig handtekeningen. Aan de gemeente om orde op zaken te stellen, menen ze.

De geluidsoverlast blijkt vooral het grootst aan de “stille achterzijden” (slaapkamers en tuinen) van de door de vier straten ingesloten buurt. En hoewel de handtekeningenactie zich beperkt tot het BAAS-blok, heeft men er ook in aangrenzende straten de buik van vol, staat er in de brief. Of buurtplatform Wijk bekend is met de problemen, is onduidelijk. Zij hebben niet gereageerd voor het ter perse gaan van *Observant*.

WD

zomer beticht voorzitter Maria Essers Romme ervan dat hij “een wig probeert te drijven” tussen Argus, buurtbewoners en convenantpartners. De gemeente heeft afstand genomen van de tekst en vreest “polarisatie”.

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Rechts Bram

Het eerste dat ik 's ochtends doe: een plens water in mijn gezicht gooien. Daarna ga ik altijd even zitten voor het nieuws, een gewoonte uit mijn middelbareschooltijd. In de trein van Heerlen naar de vrije middelbare school in Maastricht las ik altijd de *Metro of Spits*. Het grote verschil met een 'normale' middelbare school is het vakkenaanbod. Naast de gangbare vakken kregen we drama, textiel- en houtbewerken, tekenen, muziek, schilderen en koken. O, en iedereen moest verplicht in het koor van de school. Ik heb vijf jaar vwo gedaan, maar ben het laatste jaar naar de havo gegaan (op de vrije school zes jaar in plaats van vijf). Mijn oma was toen net overleden en mijn ouders gingen scheiden. Op de havo had ik meer zekerheid om mijn diploma te halen.

Als je haar maar goed zit. Vroeger stond ik erom bekend dat ik in ieder raam naar mezelf keek, maar nu hoef ik er niet per se altijd modieus uit te zien, soms is functioneel voldoende. Ik geef niet veel geld uit aan kleding, maar ik heb wel veel keuze. Ik heb al sinds mijn zestiende hetzelfde figuur en ik gooi niets weg.

Wat heb je gisteren gegeten? Twee ovenloempia's en een tosti: een beetje studentikoos. Ik probeer wel altijd iets gezonds te eten, maar het gemiddelde is twee loempia's en een banaan. Dat komt door studie en werk. De afgelopen vier jaar heb ik in Heerlen op de Hogeschool Zuyd bouwkunde gestudeerd en in de avonden en weekenden werkte ik bij IKEA in de keuken, zo'n vijftien uur per week. Als ik uit school kwam, moest ik eten wat ik kon vinden en door naar het werk.

Geloof je ergens in? Hard werken. Hoe moeilijk een situatie ook is; met hard werken kom je eruit. Als klein kind al 's avonds in bed voelde ik me veel beter als ik iets had gedaan die dag; een hut bouwen bijvoorbeeld. Op de bank luiers is niets voor mij. Waar die instelling vandaan komt weet ik niet precies, maar het heeft er altijd ingezet. Ik weet nog dat ik op mijn vierde de olympische turnwedstrijden op tv zag. 'Dat wil ik ook', dacht ik. Mijn ouders hadden het niet heel breed, maar het mocht als ik het persoonlijk aan de directeur van de turnvereniging zou vragen, hij woonde bij ons in de straat. Mijn moeder dacht dat ik het niet zou doen, ik was altijd erg verlegen.

Waar geef je het meeste geld aan uit? Mijn studie, die betaal ik zelf. Dit jaar begin ik aan mijn vierjarige master architectuur en ik heb het collegegeld al bij elkaar. Verder heb ik niet zo veel dure hobby's. Ik ga minimaal een keer per week naar de film en af en toe uit eten. Mijn vrije tijd gaat vooral naar het turnen, maar dat is geen kostenpost: mijn vader betaalt de contributie.

Als 'papa' is de inkom leuker dan als eerstejaars. Dat denk ik wel. Als mentor ken je de stad, mensen, verenigingen en feestjes beter. Het is vertrouwd, je weet wat je kan verwachten. De 'kindjes' lopen vaak als een kip zonder kop rond. Tijdens de Inkom slikte ik elke dag een vitaminepil; die dingen redden je leven. Ik heb het mijn groep ook geadviseerd. Vijf dagen

Naam: Bram Orbons (Heerlen, 1994) * **In het dagelijks leven:** masterstudent architectuur aan Academy of Architecture, penningmeester van studententurnvereniging Saturnus en inkompapa 2018 * **Burgerlijke staat:** Relatie met Ayla * **Woont in:** Heerlen

Foto: Loraine Bodewes

“
Het gemiddelde is twee loempia's en een banaan
”

lang feesten houd je anders niet vol. Op sommige momenten voelde ik me echt een vader. Tijdens de barbecue stond ik voor twintig mensen te grillen; mijn 'kindjes' hadden wat vriendjes en vriendinnetjes meegenomen.

Toch nog fan van Yuri van Gelder. Ik heb een gesigneerde kalender van hem op mijn kamer hangen. Ik vond zijn diskwalificatie afgelopen jaar een beetje overdreven. Van dat biertje in de stad gaat hij echt niet beter turnen. Maar regels zijn regels; er is een principekwestie van gemaakt. Bij landelijke wedstrijden - ik ben allrounder - kom ik hem soms tegen. Hij turnt een paar niveaus hoger, maar vaak moet hij voor of na mij. Zelf train ik zo'n negen uur per week, het minimale vereiste om mee te doen met nationale kampioenschappen. Ik train in Kerkrade en bij Maastrichtse studententurnvereniging Saturnus. Toen ik zeven was, kon ik naar een turnschool gaan in het noorden, maar dat heb ik niet gedaan. Ik vond mijn leven fijn hoe het toen was. Ik heb er nooit spijt van gehad.

Wat wilde je vroeger worden? Arts, maar met de jaren kwam ik er steeds meer achter dat het niets voor mij is. In de vijfde van de middelbare school gingen we met de klas naar het Academisch Ziekenhuis Maastricht (AZM) en kreeg ik een indruk van het ziekenhuisleven. Toen wist ik zeker dat het

niets voor mij is. Vanwege de goede baankansen werd het toch biomedische wetenschappen. Daar ben ik na een jaar gevlucht, verschrikkelijk, vooral het stilzitten in de klas. Ik heb het jaar afgemaakt, maar ben daarna bouwkunde gaan doen. Komend jaar begin ik aan de master architectuur op de Academie voor de Bouwkunst. Speciaal hieraan is dat je verplicht 24 tot 32 uur per week stageloopt en in de avonden en op vrijdag je lessen volgt. Na vier jaar ben je officieel architect. Als je naar de universiteit gaat, moet je eerst een proeftraject in voordat je architect bent. Geen kinderroom, maar toch hebben al mijn keuzes, of fouten, hier naartoe geleid.

Hoe staat het in de liefde? Ik ben nu vier jaar samen met Ayla. We hebben elkaar ontmoet bij de McDonalds, niet erg romantisch. Daar werkten we allebei, ik vooral in de avonden en zij overdag. Ik zag haar vaker bij de wisseling van de diensten en vroeg haar nummer aan een collega. Op onze eerste date zijn we in het park geweest. Toen het donker werd, verschenen er vuurvliegjes. *Fireflies* van Owl City is daarom 'ons liedje'. We gaan elk jaar rond die tijd terug naar het park om te kijken of ze er weer zijn.

Film: BlacKkKlansman

Infiltreren in de Ku Klux Klan

Still uit BlacKkKlansman

Het verhaal: Is gebaseerd op de memoires (ja, dit verhaal is waargebeurd, of zoals regisseur Spike Lee het zegt: *based upon some fo' real, fo' real sh*t*) van Ron Stallworth, een Afro-Amerikaanse politiemans uit Colorado Springs die er eind jaren zeventig in slaagt om te infiltreren in de Ku Klux Klan (KKK). Via de telefoon weet Stallworth (John David Washington) zich binnen te praten bij de lokale KKK-afdeling; zijn joodse collega Flip Zimmerman (Adam Driver) dient vervolgens het fysieke undercoverwerk uit te voeren. Het is een gedurfd, maar ook bijzonder onpraktisch plan, waarbij Ron en Flip nauw moeten samenwerken om niet ontmaskerd te worden.

Een glorieuze comeback voor Spike Lee.

• Spike Lee is natuurlijk nooit helemaal weg geweest, maar de carrière van de regisseur van

moderne klassiekers als *Do The Right Thing* (1989) en de monumentale Katrina-documentaire *When The Levees Broke* (2006) leek de voorbije jaren toch wat in het slop geraakt. Maar wat is het heerlijk om de altijd lekker opruimende Lee weer terug te hebben in het middelpunt van de aandacht. De verkiezing van Trump heeft hem zichtbaar goed gedaan en voorzien van een nieuw doelwit.

• Deze moddervette politiefarce mag dan wel in de jaren zeventig spelen, Lee trekt volop parallellen met de hedendaagse VS, en laat zien hoe racisme een rode draad vormt in de Amerikaanse geschiedenis. Subtiel is het zeker niet – de film is al net zo subtiel als de gemiddelde tweet van Trump – maar het is wel bijzonder geestig (en schrijnend) om leden van de Ku Klux Klan teksten te horen uitkramen die rechtstreeks uit speeches van de huidige

Amerikaanse president komen.

• Lee heeft in zijn oeuvre al vaker historische gebeurtenissen gekoppeld aan de actualiteit. Zo voorzag hij zijn Malcolm X-biopic van een proloog met beelden van de arrestatie van Rodney King. Dit keer pakt hij uit met een veelbesproken Charlottesville-coda. Het is een gewaagde, maar zeer krachtige finale: je nekharen staan na afloop loodrecht overeind.

Er valt heus wel wat op BlacKkKlansman aan te merken.

• *BlacKkKlansman* is een behoorlijk fragmentarische film; een kermisattractie die als een dolle heen en weer schiet tussen *blaxploitation*, slapstick, thriller en polemieken. Maar door de tomeloze energie waarmee dat geheel wordt geserveerd, ben je genegen het gebrek aan balans met de mantel der liefde te

bedekken.

• De liefdesrelatie tussen Stallworth en de militante zwarte activiste Patrice komt niet uit de verf. Het is duidelijk waarom Ron op Patrice verliefd is, andersom is dat een volstrekt raadsel. Het is overigens een euvel waar wel meer films van heteroseksuele filmmakers mee kampen.

Het salomonsoordeel: Een moddervette, strijdlustige en volcontinu entertainende politiefarce die een fikse middelvinger opsteekt naar Agent Orange, de huidige bewoner van het Witte Huis.

Mark Vluggen

Mark Vluggen is senior docent bij SBE en hoofdredacteur bij Lumière

Genua en de toren van Babel

Op een warme dag van deze bijzondere zomer vond een rampzalig ongeval plaats. In Genua stortte de Ponte Morandi in. Opgeleverd in 1967, heeft deze ranke superstructuur, een wonder van vernuft, maar 51 jaar de skyline van de stad bepaald. *Bellissimo! Incredibile!* Een voorbeeld van wat in Italië 'grandi opere' heten. Op een tekening van het plan uit 1964 lijkt het wel of we op bezoek zijn in een metropool uit *Star Wars*. Nu weten we dat we kijken naar, letterlijk, hoogmoed.

Een jaar geleden werd er gediscussieerd over de vraag hoe de geschiedenis van de aarde in periodes in te delen. Nu kijken de deskundigen bij het onderscheiden van tijdvakken niet op een paar miljoen jaar. Je kunt je dus afvragen waarom je daar in 2017 druk over te maken. Toch was het begrijpelijk. Met zijn allen zijn we namelijk het 'Antropoceen', het tijdvak van de mens, binnengetrepen. Tot nu toe kon de geschiedenis van onze planeet worden beschreven als één die nauwelijks werd beïnvloed door wat de mensheid daaraan bijdroeg. Dat verandert in ons huidige

Ponte Morandi

tijdsgewricht (deftig woord). De mensheid doet van alles met de natuur - de flora en

fauna, het landschap, het klimaat en de uitputting van grondstoffen - wat niet zonder gevolgen blijft. Over de gevolgen wordt verschillend gedacht. Of men nu de optimistische of de pessimistische richting aanhangt, niemand kan blind zijn voor de noodzaak dat de mens in zijn eigen Antropoceen ingrijpende maatregelen moet nemen.

Mijn eerste reactie toen ik de beelden zag van de brug: de toren van Babel. Ik neem de lezer mee naar het bijbelboek *Genesis*, hoofdstuk 11. Nadat de Heer wegens het wangedrag van de mensen de zondvloed had veroorzaakt, gaf Hij, toen de aarde weer droog viel, Noach en zijn nageslacht de opdracht de aarde te bevolken met godvruchtige geslachten. Nog steeds gebeurde niet wat de Heer verlangde. Uiteindelijk vestigde het volk zich in zijn geheel op de vlakte van Sinear. Het besloot dat het een beroemde stad wilde bouwen met een toren die tot in de hemel zou reiken. De Heer daalde af. Hij strafte het volk met een spraakverwarring. De mensen konden elkaar niet meer verstaan. De toren werd niet afgebouwd. Men vertrok nu in alle richtin-

gen, niet meer als één volk. Ook toen werd hoogmoed gestraft. Misschien kan het Antropoceen beter beginnen bij het wangedrag van de nazaten van Noach.

Foto: Loraine Bodewes

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz), Sandra

Daas, Catharien Kerkman, Bettina Geiling,

Christoph Rausch

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsan Erdogan, Silvia

Evers, Stephanie Meeuwissen, Thomas

Vaessen, Loes Visser, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofddirecteur) 043 - 38 85 384

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Yuri Meesen 043 - 38 85 385

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Cato Boeschoten, Jaap Bos, Wammes Bos,

Alison Edwards, Hans Philipsen, Mark Vluggen

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Alison

Edwards, Maud Bovelandier

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/

Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op de universiteit en op diverse locaties in Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de paartjes

iedere week ook op internet:

www.observantonline.nl

Appartement te huur mid oktober Kleine-Looiersstr 7C 130m² 3 slpkms 2boven verdiep
€ 1850 p mnd excl roger.caelen@geneon.nl

EXPERIENCE THE REAL HOSTEL VIBE JOIN
OUR TEAM @ STAYOKAY MAASTRICHT
WWW.WERKENBIJSTAYOKAY.COM

SPAANS IN MAASTRICHT! CURSUSSEN
VANAF 10 sept. www.taalstudiocampo.nl

Rommelmkt Scouting Wolder Op 15 en 16
september houden wij weer onze rommelmkt
van 10 tot 17 uur. Veel keuze en lage prijzen. Kom
naar Tongersestraat 342.

paartjes

Help jij graag mensen en ben je op zoek naar
vrijwilligerswerk. Dan is de Rechtswinkel
misschien iets voor jou!
Info op www.rechtswinkelmaastricht.nl

Learn SALSA, BACHATA, KIZOMBA & HIP-
HOP. Student special 2 months €39 only! No
partner no problem. FREE TRY OUTS 10-16 Sep.
SALSABRISA.com/student

Appartement te huur mid oktober Kleine-
Looiersstr 7C 130m² 3 slpkms 2boven verdiep
€ 1850 p mnd excl roger.caelen@geneon.nl

Cursussen FRANS in Maastricht. Info-avonden
3+10 september 2018 www.afpb.nl/maastricht

Paartjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paartjes te weigeren.

_____	€ 3,00
_____	€ 4,00
_____	€ 5,00
_____	€ 6,00
_____	€ 7,00
_____	€ 8,00

Ministerie van Defensie

DEFENSITY COLLEGE

WERKSTUDENT BIJ DEFENSIE

WAT HOUDT HET IN?

Als werkstudent heb je een bijbaan van een aantal uren per week bij Defensie, waar je opdrachten uitvoert die passen bij jouw studierichting en interesses.

Met je werk draag je bij aan vrede en veiligheid in Nederland en daarbuiten. Jij leert de bijzondere wereld van Defensie beter kennen en traint je leiderschapsvaardigheden, wij profiteren van jouw frisse blik en actuele kennis op een specifiek vakgebied.

Win-win dus!

WAT HEB IK ERAAN?

- » Je draagt als militair al tijdens je studie bij aan vrede en veiligheid.
- » Je doet relevante werkervaring op binnen een unieke organisatie.
- » Je mag deelnemen aan masterclasses over leiderschap, doorzettingsvermogen en teamwork.
- » Je krijgt goede begeleiding en kunt profiteren van ervaren militairen met zeer specialistische kennis op jouw vakgebied.
- » Je kunt vakken volgen aan de Nederlandse Defensie Academie (NLDA).
- » Je ontvangt uiteraard een passend salaris.

OKÉ, VERTEL ME MEER!

Dat doen we graag. Kijk voor meer informatie en hoe je kunt solliciteren op WERKENBIJDEFENSIE.NL/WERKSTUDENT

“Studie van de verdraagbaarheid en veiligheid van een oculaire coil”

Gezonde proefpersonen gezocht!

Wie en wat?

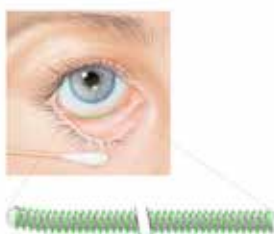
De Universiteitskliniek voor Oogheelkunde (MUMC+) zoekt **40 gezonde proefpersonen!**

Achtergrond

Wij werken aan een nieuwe methode voor langzame, gecontroleerde afgifte van geneesmiddelen aan het oog, als alternatief voor oogdruppels. We gebruiken hiervoor een spiraalvormig metaal staafje, een zogenaamde oculaire coil. Het staafje kan worden gevuld met een (of meerdere) geneesmiddel(en) en eenvoudig onder het onderste ooglid worden geplaatst (vergelijkbaar met het inbrengen van een contactlens) zie figuur.

Experiment

In het experiment wordt een staafje zonder geneesmiddel geplaatst en uitsluitend gekeken naar het **comfort** van het staafje voor uw oog. Het staafje wordt onder het onderste ooglid van één oog gelegd voor een periode van 4 weken (dag en nacht). Het andere oog krijgt géén behandeling. Op specifieke tijdstippen zullen beide ogen worden gecontroleerd door middel van verschillende oogmetingen. Deze metingen duren ongeveer 30 min. Daarnaast zal er gevraagd worden om een vragenlijst in te vullen in verband met het comfort en de verdraagzaamheid. De totale duur van het experiment is 4 weken, met meerdere (9) bezoeken.

Exclusie criteria

Indien u contactlenzen draagt, kunt u niet deelnemen aan dit onderzoek, tenzij u akkoord gaat om deze niet te dragen tijdens de volledige duur van dit onderzoek.

Vergoeding

De vergoeding bedraagt €220 + reiskosten.

Voor meer informatie en aanmeldingen kunt u contact opnemen met...

Dr. Marlies Gijs Tel.: 043 - 387 2241 E-mail: marlies.gijs@mumc.nl
Drs. ing. Christian Bertens Tel.: 043 - 388 1847 E-mail: christian.bertens@mumc.nl

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

Maastricht University

Interne vacatures

- Research Datamanagement Specialist, UB, 38 uur
Vacaturenummer: AT2018.126
- Research Information Officer, UB, 38 uur
Vacaturenummer: AT2018.150
- Marketing & Communications Student Recruitment Adviser, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2016.189
- Postdoc in the field of Systems Biology/Toxicology, FHML, 36-40 hours
Vacancy number: AT2018.213
- Researcher, FHML, Neurosurgery and Neurology, 30.4-40 hours
Vacancy number: AT2018.219
- Universitair Docent, FHML, 30.4-32 uur
Vacaturenummer: AT2018.228
- Secretaresse, FHML, vakgroep Gezondheidsbevordering, 18-20 uur
Vacaturenummer: AT2018.237
- Assistant Professorship in Data Science and Artificial Intelligence, FSE, 38 hours
Vacancy number: AT2018.238
- PhD candidate on the topic: Working across the border at the Research Centre for Education and the Labour Market (ROA), SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2018.239
- Secretaresse, FHML, vakgroep Gezondheidsbevordering (onderdeel Health Communication), 14.4-16 uur
Vacaturenummer: AT2018.242
- Promovendus, FHML, School CAPHRI, vakgroep Gezondheidsbevordering, 28.8-32 uur
Vacaturenummer: AT2018.245
- PhD candidate in structural cell biology by cryo-electron microscopy, FHML, 36-40 hours
Vacancy number: AT2018.246
- Postdoctoral researcher "International Relations (quantitative methods)", FASoS, 38 hours
Vacancy number: AT2018.248
- Medewerker Servicedesk, ICTS Servicecentrum, 30.4-38 uur
Vacaturenummer: AT2018.249
- Operational Assistant bij de unit Marketing & Communicatie, MUO, 22.8 uur
Vacaturenummer: AT2018.251
- Medewerker Internationalisering bij de International Services Desk van het SSC, 30.4-38 uur
Vacaturenummer: AT2018.252
- 1 PhD candidate or 1 Postdoc position on the project 'How the flexibility of the Dutch educational system affects educational outcomes' at the Research Centre for Education and the Labour Market (ROA), SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2018.253

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

30-08 10.00 uur: dhr. Alessandro Pollastri, MSc.	14-09 16.00 uur: Dubbelinauguratie prof.dr. Alexander Brüggén en Prof.dr. Elisabeth Brüggén
30-08 12.00 uur: mw. Laura H.P. Wielders, MSc.	
30-08 17.00 uur: dhr. Ziryan Othman, MSc.	
31-08 10.00 uur: mw. Linda J.E. Meertens, MSc.	19-09 14.00 uur mw. Theresa Thoma-Lürken, MSc.
31-08 12.00 uur: dhr. Runliang Li, MSc.	
05-09 14.00 uur: mw.drs. Daisy M.N. Hoofwijk, MSc.	20-09 10.00 uur: dhr.drs. Raymond van de Berg
06-09 12.00 uur: dhr.ir. Michaël P.H. Peters	20-09 12.00 uur: dhr. Nils Guinand, MD
06-09 14.00 uur: mw. Karlijn M.C. Cornel, MSc.	20-09 16.00 uur: mw. Kelly F.J. Stewart, MSc.
06-09 16.00 uur: mw. Jeanette H. Saner-Bissig, MSc.	21-09 10.00 uur: dhr.drs. Todor K. Krastev
07-09 10.00 uur: mw. Loes A.M. Leenen, MANP	21-09 12.00 uur: dhr. Jasper V. Smit, MSc.
07-09 12.00 uur: dhr.drs. Hesham Fathi Marei	21-09 12.45 uur: mw. Bindu Paravil Sankaran, MD
07-09 14.00 uur: dhr. Tim Hilken, MSc.	21-09 16.30 uur: Inauguratie prof.dr. Arnoud W.J. van 't Hof
07-09 16.00 uur: afscheidscollege prof. Hans Kasper (St. Janskerk)	24-09 16.00 uur: dhr. Yaojin Peng, LL.M
11-09 14.30 uur: dhr. Pablo Bravo-Hurtado, LL.M (Deb. 1)	26-09 16.00 uur: mw. Anna-Lena K.I. Hoh, MSc.
12-09 10.00 uur: mw. Cjhiara Peila, MD	27-09 10.00 uur: dhr. Marnix J.M. van Agtemaal, MSc.
12-09 12.00 uur: dhr. Vincenzo Salvo, MD	27-09 12.00 uur: dhr. Michael Lührs, MSc.
12-09 16.00 uur: mw.drs. Marjorie D. Wenrich	27-09 16.30 uur: Inauguratie prof.dr. Maarten Honing
13-09 10.00 uur: dhr. Ivan Mangiulli, MSc	28-09 12.00 uur: mw. Caroline M.J. Loos, MSc.
13-09 16.00 uur: mw. Kristin Lundanes Jonvik, MSc.	28-09 14.00 uur: mw. Anouk J.M. Cornelissen, MSc.
14-09 10.00 uur: dhr.drs. Peter Feczó	28-09 16.00 uur: Dubbelinauguratie mw.prof.dr. Eline Kooi en Prof.dr. Marc A.M.J. van Zandvoort
14-09 12.00 uur: mw. Yu Yan, LL.M	
14-09 14.00 uur: dhr. André W.E.A. De Zutter	

Praeses versus Praeses

en vraag over de betekenis van de naam Ambiorix leidt bij Van Uden meteen tot een waterval aan informatie. Want je bent voorzitter of niet. Hij weet het allemaal uit zijn hoofd: Ambiorix versloeg de Romeinen in het Keteldal, waar dat precies is weet men niet, hier in de buurt maar het kan ook bij Venlo zijn. Wanneer? In 54 voor Christus, en ja, in Tongeren staat een standbeeld van hem waar ze de eerstejaars in hun A-tijd naartoe sturen om een beetje van de geschiedenis te proeven. Milou de Klerk en de verslaggever staan paf. Achteraf blijkt alleen dat de website van Ambiorix de overwinning op de Romeinen een paar jaar eerder plaatst, in 59 v.C. Ook een voorzitter kan niet alles weten.

Wat is het leukste aan het voorzitterschap?

De Klerk: "De nieuwe mensen die je ontmoet, door het hele land. Elk weekend zie je wel externe clubs, in de zomer zijn er open toernooien, daar ga je dan met vijftig man heen, in tentjes op grote grasvelden. Als ik nu een weekendje naar Utrecht ga spreek ik met die mensen daar af."

Van Uden: "Een beetje structuur aanbrengen in het zootje ongeregeld dat Ambiorix is, dat vind ik leuk. Alles in de gaten houden, we organiseren veel, een darttoernooi, een hockeytoernooi, daar komen vier- tot vijfhonderd man op af. Als je een goed jaar draait, je bent financieel gezond, en je krijgt erkenning van de rest van het dispuut, dat is leuk. Als er iets slecht is gegaan krijg je het ook te horen hoor, vooral van de oudere leden, die hebben een grotere bek, die zitten er bovenop."

Dieptepunt dit jaar?

Van Uden denkt lang na. Niks eigenlijk, ja, een A-lid dat wegging omdat hij naar een technische studie is gewijcht, niet in Maastricht dus.

De Klerk: "Wij zijn een bestuurslid kwijtgeraakt, een jongen die er wegens ziekte uitstapte, dus nu zijn we nog maar met vijf. Zijn taken zijn verdeeld, ik doe de PR-commissie en daarmee de Inkom er nu bij. En op dezelfde dag dat we dat hoorden, werd ons verteld dat we onze vaste kroeg, Ma van Sloun, uit moesten omdat het een Tapasrestaurant wordt. Die dag hadden we algemene ledenvergadering, en dat is het enige orgaan dat besluiten mag nemen. Dus we moesten meteen een alternatief regelen, een andere kroeg en dat die dag laten goedkeuren. Grote stress. Maar we hebben een nieuwe kroeg en nog een betere deal ook."

Ouderloze zomerdagen

Het is zo stil. Dit is de eerste keer dat ik de klok kan horen tikken. Mijn bloedverwanten zijn op vakantie en ik probeer te wennen aan de geluiden in mijn ouderlijk huis. Ik kan maar beter goed wennen, want komend jaar woon ik weer hier. Dag Maastricht. Terug naar de 'a'. De 'a' van Amsterdam (en van 'af'). Deze ouderloze zomerdagen glijden rustig voorbij, en waar ik kortgeleden nog de panische behoefte voelde om lege dagen zo veel mogelijk te vullen, voer ik momenteel een combinatie van hooguit twee dingen per dag uit. Sport en boodschappen, boodschappen en schoonmaken, schoonmaken en vrienden zien.

Toch maak ik me zorgen. Zeeën van tijd hebben geeft ook ruimte om te verdrinken in

Naam:

Milou de Klerk (23),
bachelor gezondheids-
wetenschappen,
is voorzitter van
Stennis

Aantal actieve leden:
228

Borrelen:

Studentencafé
De Boschpoort

Betekenis 'Stennis':

"Haha, gewoon studenten-
tennisvereniging. En
we schoppen geen sten-
nis, valt reuze mee."

Naam:

Victor van Uden (22),
bachelor Nederlands
recht, is voorzitter
("voorste") van Heren-
dispuut Ambiorix (Cir-
cumflex)

Aantal actieve leden:
19

Borrelen:

Sociëteit
Circumflex

Betekenis 'Ambiorix':

"Koning der Eburonen,
die de Romeinen...."

Foto: Joey Roberts

Van welke vereniging zou je nooit lid worden?

Van Uden tegen De Klerk: "Je mag best CF zeggen hoor, daar kan ik wel tegen."

De Klerk: "Nee, ik denk eerder: niet van de korfbalvereniging. Dat vind ik echt niks."

Van Uden: "Suffe sport ja. Ik wil niet bij Uros, [de atletiekvereniging] ik kan niet hardlopen."

Er zijn veel rare sporten. Cheerleaden, dat zou ik ook nooit doen."

De Klerk: "Dat is best wel zwaar hoor, ik heb laatst een keer meegedaan, jongens tillen meisjes op, of meisjes tillen meisjes op."

Van Uden: "Ik weet niet of cheerleaden wel een sport is, of beledig ik nu mensen?"

De Klerk: "Is het wel, hoor?"

Van Uden: "Oké, als golf een sport is, en darten, dan is cheerleaden ook wel een sport. Wij organiseren trouwens een darttoernooi hè. Met alles erop en eraan. De sjaars [eerstejaars] begeleiden in een badpak en een pruik als walk-on-girls de darters naar het podium. Onder harde muziek. En dit jaar ook met geschoren benen! Haha, dat is nieuw, in het verleden wilde niemand dat doen, maar wij zeiden tegen die sjaars: 'Gast, het moet, we doen het ieder jaar zo!' Het lukte nooit maar nu dus wel."

Het moeilijkste aan het voorzitterschap is...

De Klerk: "...dat ook als je het heel goed doet, er altijd mensen zijn die commentaar hebben. Dan heb je dus nooit dat ultieme gevoel dat erbij hoort. Het is altijd: 'Goed gedaan, máár...'"

Van Uden: "Sluit ik me bij aan. Vooral ouderejaars die ook bestuur zijn geweest, die willen wel eens zeiken om te zeiken. Dan ben je weer een 'kutbestuur' en zo. Het is het enige waar ik me aan erger, maar ik neem het met een korrel zout hoor."

Een avondje stappen, of op de kroeg, komt dat op Instagram, op Snapchat?

Van Uden: "Alleen op Snapchat, dat is voor een selecte groep en het staat er maar even op, of het gaat op de dispuuts-whatsapp. Bij ons is het héél duidelijk, géén rare filmpjes rondsturen, ook niet naar je vriendin."

De Klerk: "Bij Stennis nemen we bij evenementen een camera mee, de PR-commissie maakt foto's voor onze interne site, en achteraf hebben we de commissaris algemene zaken die dat gaat filteren. Geen zoenfoto's, geen dronken foto's, en geen onderkinnen."

Is dat een meisje, die commissaris?

Van Uden: "Precies! Want een jongen let niet op onderkinnen!"

De Klerk: "Klopt, een meisje. Haha, wij vinden dat belangrijk."

Wammes Bos

mijn gedachten. Dat gekke knobbeltje dat ik laatst onder mijn huid voelde zit er inmiddels wel heel erg lang. Moet ik niet eens naar de dokter? En al die plannen die ik had voor het komende jaar blijken lang niet zo concreet te zijn als ik dacht. Val ik straks in een groot zwart gat? En wat dacht je van al die aandacht en liefde die ik zo verwacht van de mensen om mij heen. Heb ik zelf ook wel eens iets teruggegeven?

Ze zeggen dat een te vol leven slecht is voor je gezondheid. Drukte geeft stress, en stress breekt je lijf af. Maar wat nou als je gewend bent aan chaos, aan turbulentie, aan storm? Drie jaar studeren heeft me naast een bachelor diploma ook nog een flinke stressresistentie opgeleverd, dus wat te doen zonder triggers? Ik was zelfs vergeten wat verveling was. Hoe overleef ik deze eindeloze, ouderloze zomer? Inmiddels heb ik een oplossing gevonden. Uit

pure wanhoop nam ik het verzoek aan om op het appartement van mijn neef te passen, inclusief het verzorgen van zijn psychotische kat. Dit dier is zo onvoorspelbaar dat ik al menige schram heb opgelopen tijdens het reiken naar de afstandsbediening. Ook bezorgt ze flinke hartkloppingen wanneer ze in een krolse bui is en speels besluit kopjes te geven aan mijn bankhangende lichaam. Want ik heb gemerkt: één onverwachte beweging en ze doet een poging me het licht uit de ogen te meppen. Stressvol? Nee hoor. Ik ben haar juist dankbaar voor de wederkerende nachtmerries, het bewust afsluiten van de slaapkamerdeur uit angst voor een nachtelijke aanval en het afstaan van de bank zodat ze in ieder geval uit mijn buurt blijft. Dat beetje gezonde spanning is precies wat ik nodig had.

Cato Boeschoten